

Маладзечна, Вілейка, Сморгонь, Ашмяны, Валожын, Мядзел, Астравец, Мінск

РЭГІЯНАЛЬНАЯ ПРАЗЕТА

№ 19

1-7 верасня 1995 года

ЦАНА 500 рублёў

ІНФАРМАЦЫЙНА-РЭКЛАМНАЕ ВYДАННЕ

Са святам, калегі!

Віншуем усіх газетчыкаў краю з прафесійным святам — Днём пісьменнасці і друку. Няхай наша слова гучыць на карысць суайчыннікаў, дзела добра і стварэння. **Калектыў "Рэгіянальнай газеты"**

Беларусам у Германіі спадабалася

Бадай, пакуль рана гаварыць аб тым, што паміж Мядзельшчынай і нямецкай абшчынай Хюльхорст існуюць цесныя сяброўскія сувязі. Неаспрэчна адно: справа паступова ідзе менавіта да гэтага.

Першае знаёмства адбылося гады з тры таму, калі з абшчыны Хюльхорст у Мядзел прыйшоў транспарт з гуманітарнай дапамогай. Потым немцы запрасілі да сябе на стажыроўку пяцёрых спецыялістаў, навукалі іх карысным справам на працягу двух з паловай месяцаў. Летась і прадстаўнікі абшчыны пабывалі ў нас, адпачывалі на Нарачы, гасцявалі ў сем'ях беларусаў. А нядаўна з двухтыднёвай замежнай паездкі вярнулася група мядзельчан, якая пабывала ў Хюльхорсце са спартыўна-культурнай праграмай. Узначаліся яе Валерый Койра, галоўны інжынер раённага вузла сувязі. Наш карэспандэнт сустрэўся з ім і задаў некалькі пытанняў:

— Што перш за ўсё ўражвае, калі трапілаш у Германію?

— Пачну з дарог. Яны — добрыя, дагледжаныя нават у сельскай мясцовасці. Немцы не дабіваюць дарогі, як гаворыцца, да ручкі, а пастаянна падтрымліваюць у рабочым стане. Не саромеюцца пры неабходнасці пакласці на асфальт "заплатку". Прычым, зробіць гэта так, што вадзіцель і не адчуе, што тут нядаўна нешта рамантавалі.

Жывуць немцы заможна, але ніколі гэтага не выпінаюць. Апрача таго, сціпла, харчаванне — умеранае, жыллё дыхотунае, на вккі. На першым месцы — практычнасць, зручнасць. У прыватнасці, на банкет могуць прыйсці ў джынсах, маеццы і не адчуваюць ніякага дыскамфорту. Жанчыны не злоўжываюць касметыкай, мінімум залатых прыгожванняў.

— Можна, гэта скупасць?

— Ні ў якім выпадку! Гэта — рыса характару народа. Вазьміце аўтамабілі. Іх, як правіла, у большасці сем'яў некалькі. Аднак той жа "Мерседэс" убачыш адносна рэдка. Затое на вуліцах шмат "Фальксвагенаў", японскіх аўтамабіляў. Яны не такія шыкоўныя, затое больш эканамічныя. Карацей кажучы, там ніхто, наколькі магу меркаваць, не імкнецца "пераплюнуць" суседа. І датычыцца гэта не толькі аўтамабіляў, але і адзення, будаўніцтва дамоў.

— Скажыце, Валерый Антонавіч, ці шмат у Хюльхорце новабудоваў?

— Будуюць немцы нямаля. У той жа час прыкмеціў такую традыцыю: старыя дамы пры забудовах стараюцца не зносіць, а рэстаўрыраваць. У адным такім "суботніку" удзельнічаў і я з Косцем Галубовічам, газалек-

тразваршчыкам райаграпрамтэхнікі. Кожнаму выдадзі інструменты, вызначылі канкрэтны аб'ём работ. Многія немцы ахвотна ўдзельнічалі ў падобных мерапрыемствах. Працавалі мы на пакінутым доме, дзе пасля рамонту планавалі зрабіць клуб для адпачынку.

— Валерый Антонавіч, ці даводзілася быць у дамах нямецкіх сяброў? Калі так, то што там спадабалася?

— Многае. Дворыкі дагледжаныя, шмат кветак. Усе дамы пад чарапіцай. Фасады зроблены прыгожа і грунтоўна, каб не рамантаваць праз кожныя два-тры гады. Дамы сціплыя, але зручныя для пражыцця. Унутры ніхто не развешвае мноства дываноў, не ставіць "дзя прыгажосці" нікому не патрэбную мэбля, не захоплівае "калекцыяніраваннем" хрусталу.

Затое практычна ў кожным доме ў пярэднім пакоі даводзілася бачыць нейкі прадмет даўніны. Гэта можа быць калаўрот, лямпа, кола ад фурманкі, куфэрак... Сваіго роду — сямейныя рэліквіі. І адносіны да іх адлавадныя.

— А як немцы частуюць гасцей?

— Добразычліва, але сціпла. Празмернасці там не прыняты. Усё тое, што на сталае, — смачнае, карыснае для здароўя. Гарэлка п'юць мала. Затое вельмі паважаюць піва.

— Магазіны ў Германіі багатыя на тавары, ведаюць усе. А якія там цэны?

— Для нас вельмі высокія. Так, хлеб каштуе каля трох марак, бутэлька гарэлки — 14-15, праехаць у аўтобусе восем кіламетраў — тры маркі. Аднак трэба ўлічваць заробак немцаў. Яны зарабляюць, як правіла, не менш дзвюх тысяч марак у месяц. Грунтоўныя там і меры сацыяльнай абароны.

— А што можае сказаць нахонт аўтарытэту абшчыны сярод жыхароў?

— Ён адназначна высокі, бо словы начальства там рэдка разыходзіцца са справамі. Вось такі прыклад. У час нашых знаходжання ў Германіі запланавалі прагулку на веласіпедзе. Перад тым, як адправіцца ў дарогу, выступіў бургамістр. Сказаў, што аўтамабілі забруджваюць атмасферу, а веласіпед — экалагічна чысты транспартны сродак. Трэба агульнымі намаганнямі зрабіць атмасферу чыстай. І паехаў з намі 34 кіламетры. А ўзрост у пана Карла Шварца сталы. Ехалі, праўда, з прываламі. Але дэталі, на мой погляд, красамоўныя.

— Значыць, Валерый Антонавіч, дружбе мацнець?

— Думаю, што так. Дарэчы, цяпер мы рыхтуемся прыняць у сябе нямецкую дэлегацыю, якая павінна прыехаць з візітам у адказ.

Гутарыў А. Дзягільскі.

На здымку: мядзельчане выступаюць з канцэрта ў Германіі.

Чорная хмара ахінае Маладзечна. І імя ёй — беспрацоўе.

Катастрафічная сітуацыя з загрузкай рабочых месцаў склалася ў Маладзечне сёлетам. З кожным часам сітуацыя пагаршаецца.

Як паведамілі рэдакцыі ў гарадскім цэнтры занятасці, у сярэднім каля дваццаці чалавек штодзённа звяртаецца сюды зарэгістравацца, каб атрымаць статус беспрацоўнага. Кіраўніцтва прадпрыемстваў ўжо не імкнецца прымяняць метады ўгавораў рабочых і служачых, каб тыя самі падавалі заявы на звальненне па ўласнаму жаданню. Відаць, цяжкае фінансавое становішча прымушае лепш афіцыйна скараціць чалавека і выплаціць неабходную кампенсацыю, чым трымаць яго няведка колькі часу.

Зразумела, не ўсе ахвотна пакідаюць звыклыя месцы. Прычына вядомая: а куды дзенешся? Хто памаладзей, пасмялей, спра-

буюць сябе ў прыватным гандлі. І, відаць, даволі нядрэнна ў многіх атрымліваецца. Неяк на гарадскім рынку давялося сустрэць знаёмага. На пытанне, якім чынам сумеў раскруціцца, ён адказаў так: "Атрымаў на заводзе ўсе выплаты з выпадку скарачэння — а гэта амаль дзвесце "баксаў", — паехаў у Гродна, накупіў тавару па аптовай цане, прадаў. І вось так кручуся".

Смяецца, успамінаючы завадскія будні. Па яго словах, зарабляць стаў лепш і працаваць у ахвоту.

Што тычыцца сярэднямесячнай зарплаты на прамысловых прадпрыемствах горада і раёна, то, па дадзеных аддзела статыстыкі, яна склала ў чэрвені 753,7 тысячы рублёў. Калі параўнаць з іншымі, то гэта крыху больш, чым у калгаснікаў (485,7 тыс. руб.), але намнога меней, чым, скажам, у сувязістаў (1179,2 тыс. руб.), будаўнікоў (1066,6 тыс. руб.),

работнікаў геафізікі (1393,9 тыс. руб.), інфармацыйна-вылічальнага абслугоўвання (1142,1 тыс. руб.), банкаўскіх устаноў (1301,3 тыс. руб.) і супрацоўнікаў органаў кіравання (1155,9 тыс. руб.).

На апошнім сваім пасяджэнні, якое прходзіла пад старшынствам першага намесніка кіраўніка гарвыканкома Яфіма Ідэльчыка, камітэт указаў на неабходнасць прыняць меры па стабілізацыі і аздараўленню фінансаванага становішча прадпрыемстваў, выкарыстоўваць магчымасці па прыватызацыі, прыцягненню пабочных інвестараў.

Але асаблівую ўвагу прапанавалася звярнуць на захаванне сацыяльнай стабільнасці ў калектывах, своєчасова прымаючы ўсе магчымыя меры па папярэджанню працоўных канфліктаў.

Вікторыя Маркевіч

"Жалезны рыцар" здаў пазіцыі

ІВЯНЕЦ. Бадай, сусветную вядомасць прынесла Івянцу не толькі старажытнае мастацтва керамікі, але і імя жалезнага рыцара рэвалюцыі, папленняка Леніна Фелікса Дзяржынскага. Менавіта дзякуючы апошняму і адкрыўся ў гарпасёлку ў 1957 годзе музей з 6 экспазіцыйнымі заламі. Натоўп экскурсантаў павялічваўся ў летнія месяцы, але не слабей ніколі. Замежныя дэлегацыі, будучыя і тагачасныя супрацоўнікі органаў КДБ і міліцыі, проста турысты лічылі за гонар наведаць музей Дзяржынскага і яго родавы маёнтак у Дзяржынаве (Філіял).

Цяпер усё крута змянілася. Каб выжыць у цяжкіх умовах, калі не толькі імя жалезнага Фелікса, але і ідэі камунізму патапаны, не выклікаюць ранейшых эмоцый, музей перапрафіляваны. Яго залы і запаснікі аддадзены мастацкім промыслам — кераміцы, ткацтву, чаканцы, жывапісу, разьбе па дрэве і інш. Выявілася, што жыхары Валожыншчыны настолькі таленавітыя, што двухпавярховага будынка мала, а экспанатам — цесна. Ёсць пастаянныя дзеючыя экспазіцыі, напрыклад, работы знакамітага івянчаніна-разьбярэ па дрэве Апалінарыя Пупко, ёсць і тыя, што мяняюцца. Цяпер тут дзейнічае выстава керамікі, прыс-

вечаная 55-годдзю з дня нараджэння галоўнага мастака івянецкага завода мастацкай керамікі Пятра Леўкавіча Скрыпкі. За 27 гадоў ім створана шмат твораў дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва.

Штат музея невялікі: дырэктар, тры навуковыя супрацоўнікі, захавальнік фондаў. Людзі ўсе творчыя, улюбёныя ў народную творчасць, занятыя пастаяннымі пошукамі ўзораў керамікі, ткацтва, прадметаў хатняга побыту мінулых стагоддзяў. У фондах — вочы разбгаюцца! Усё сабранае праз некаторы час убачаць наведвальнікі.

Шкада толькі, што яны зусім рэдка адчыняюць дзверы музея. За 6 месяцаў тут пабывалі ўсяго 23 групы экскурсантаў, каля пяцісот чалавек. Некалі столькі перабывала за адзін дзень.

... Натуральна, у закутку тоіцца тое, што засталася ад былога гаспадары музея, ад ранейшай экспазіцыі, прысвечанай Дзяржынскаму. Пры жаданні вас могуць туды завесці, паказаць і раскажаць, але жадання такога ні ў кога не ўзнікае.

Яшчэ страляюць у белых лебедзяў

Лебедзь-клікун у нашай мясцовасці сустракаецца рэдка. Менавіта па гэтай прычыне палаванне на яе забаронена.

А тут у пачатку ліпеня на беразе канала Вілейска-Мінскай воднай сістэмы паблізу Ільі раздаўся стрэл. І ўпаў, як падкошаны, лебедзь-

клікун, распластаўшы на зямлі шырокія крылы, адкінуўшы гору дую галаву.

Не паспеў аднак паласавацца далікатэсным мясам жыхар Мінска Уладзімір Малько, што страляў па птушцы з незарэгістраванай стрэльбы.

Дзеянні яго якраз адпавядаюць артыкулу 163 ч. 2 Крымінальнага Кодэксу РБ, а прыродзе Вілейшчыны нанесены буйны ўрон.

Іван ГУРСКІ.

Былы мэр Маладзечна падаў у суд на Прэзідэнта РБ. І думае выйграць два мільярды рублёў.

Прычынай таму было сцвярджэнне Аляксандра Лукашэнка ў інтэрв'ю сібірскаму тэлебачанню аб мэтанакіраванай зрыўцы паставак бавоўны з Узбекістана на Беларусь групай палітыкаў, сярод якіх называўся і Генадзь Карпенка. У інтэрв'ю сродкам масавай інфармацыі рэспублікі Генадзь Дзмітрыевіч выказвае спадзяванне, што гэтых грошай хопіць для таго, каб купіць пару вагонаў бавоўны баранавіцкім ткачыхам.

Як цётка Алена пусціла чырвонага пеўня

ВІЛЕЙКА. Вестка аб незразумелых начных пажарах у невялікай вёсцы на Мядзельшчыне ўскалыхнула наваколле. На Вілейшчыне, у вёсцы Лясныя Вязынскага сельсавета, таксама ярка ўспыхнуў хлест у Антаніны Васюкевіч. У летнюю спёку гэта не дзіўна было б, калі б не адна акалічнасць.

Калі стрэльбарз у год страляе сама, то з "чырвоным пеўнем" такога не здарылася, каб ён пайшоў гуляць сам па сабе. Сталі шукаць прычыну.

Суседзі заўважылі на месцы здарэння жыхарку вёскі, пенсіянерку Алену Філістовіч і вельмі хутка высветлілі, што менавіта з яе лёгкай рукі ўспыхнуў у вёсцы пажар.

Алену Віктараўну Філістовіч у Лясных ведалі. Любіла кабета прыкласціся да чаркі, іншых клопатаў не зважала, а, кудынушы келіх-другі, пагражала суседзям,

што спаліць іх усіх. Да яе пагроз прывыклі, на іх не звярталі ўвагі. Пакуль ад слоў Філістовіч не перайшла да справы.

Аб'ём нанесенага ўрон і меры пакарання віноўнай вызначыць суд. Дзіўна толькі, што вясковая жанчына не ўсвядоміла, якой небяспечы падварагае сядзібы сваіх аднавяскоўцаў і сваю таксама, такім чынам зводзячы рахункі з надобразліўцамі.

Папужаў жонку ды суседзяў

ВІЛЕЙКА. У адзін са жніўняскіх вечароў жыхары дома N 25 па вуліцы Гагарына былі гледачамі рэдкага для нашага горада відэаішоў. Па пад'ездзе жылога дома падраздзяленне супрацоўнікаў міліцыі ў бронезылетах і з аўтаматамі ішло на штурм. Праўда, аўтаматныя чаргі ніхто так і не пачуў, затое чуваць было адзіночым ружэйнікам.

Меркаванню наконіт выпадку было шмат. Апытаны казалі, што міліцыя затрымлівала буйнога

мафіёзі або ўзброенага рэкеціра, песімісты сцвярджалі, што проста была вучэбная трывога.

На справе рацыі не мелі ні тыя і ні іншыя. Адзін з жыхароў дома ў нецвярозым стане нечага не падзяліў з дамачадцамі, схпіў паляўнічую стрэльбу і стрэліў уверх. Каб затрымаць яго і не падставіць пад выпадковую кулю сваіх супрацоўнікаў, міліцыя і вымушана была пайсці на такі крок.

Аддзел інфармацыі

Свет паглядзець— сябе паказаць

ВАЛОЖЫН. Цеснае супрацоўніцтва падкалектыву сярэдняй школы N 1 Валожына з дабрачынным фондам "Дзеціам Чарнобыля" дае свой плён. З дапамогай фонду паехалі пяць гадоў таму на аздараўленне ў Польшчу і Германію вучні школы. Затым пачалося "асваенне" Японіі, Швейцарыі, а далей проста падтрымліваюцца ўзнікшыя сяброўскія сувязі.

Толькі гэтым летам на

аздараўленні пабывалі 76 вучняў розных класаў, практычна кожны дзесяты. У Швейцарыю паехалі 9 пяцікласнікаў, якія да гэтага ніводнага разу не перасякалі граніцу Беларусі, а ў другую "швейцарскую" групу ўвайшлі тры школьнікі, якіх выклікалі ў сем'і па запрашэннях.

За час летніх канікулаў тры групы падлеткаў пабывалі ў Германіі. Дарэчы, з першых дзён утварэння дабрачыннай арганізацыі яе актыўным членам і прапагандыстам з'яўляецца настаўніца нямецкай мовы Вольга Маісееўна Косік. Па яе ініцыятыве ў СШ N 1 створана ячэйка фонду "Дзеціам Чарнобыля".

30 выхаванцаў Івянецкага дзіцячага дома-інтэрната ў канцы ліпеня ў складзе дзвюх груп таксама выехалі на аздараўленне ў Германію па лініі гэтага фонду. А вось дзяцей-інвалідаў упершыню праводзяць канікулы ў сонечнай Італіі.

Наогул, у самім Валожыне і навакольных вёсках нярэдка можна пачуць нямецкую, польскую, англійскую, італьянскую мовы. Замежныя гаспадары юных валожынцаў прыязджаюць з візітамі ў адказ.

Наталля ШТЭЙНЕР.

Людзі вёскі СЛІЎЧЫХА

Едучы па кароткай дароце з Адамава ў Вішнева (ёсць такая вёска на Валожыншчыне), міжволі звернеш увагу на прыгожую, з усіх бакоў акружаную дрэвамі і муроўнымі лужкамі сядзібу. З тыльнага яе боку нават жывалісна прымясціўся бярозавы гаёк, дзе ўвосень добра родзяць баравікі і апенькаў на кожным пні — кошык. 71 год — усё сваё жыццё — жыве на гэтым хутары Ніна Ігнатаўна Сліўко, якую па прозвішчы ва ўсёй навакольнай кліччу Сліўчыхай.

Адзін з былых старшын мясцовага калгаса імя Чарняхоўскага хацеў спілаваць яе лясок, адрэзаць сенажаць. Маўляў, навошта столькі адной. Пайшла Ніна Ігнатаўна ў райком абараніць свой хутар. Па-сялянску проста пачала расповед у кабінце першага сакратара пра сваё жыццё. Ды хіба расказаць каротка і без спэс аб тым, як 1 ліпеня 1941 года з'явіліся ў іх хаце нямецкія дэсантнікі і забралі, каб потым расстраляць, яе бацьку і двух братоў. Бацька да вайны быў старшынёй сельсавета Савета, можа за гэта захацелі пакітаць з ім, а заўважыў яго сынам фашысты. Як у 43-ім партызаны прынеслі ў хату да яе, маладзенькай жонкі і маці, чорную вестку аб гібелі мужа. Як усталава ў чатыры гады рання і з дня ў дзень, з месяца ў месяц праз палі напасткі бегала ў суседнюю вёску Навоў, дзе 15 год за гадавала фермай, а потым да цаліна працавала на сваёй гаспадарцы. Будавалася, расціла дзявоц дачок. І ўсе сама: і за жанчыну, і за мужчыну. Бог не абдзяліў яе ўмелымі, здатнымі да любой працы рукамі, сялянскай кемлівасцю і хітрынкай. Вось толькі лёсу шчаснага не наканавана. Толькі вырастлі дачкі, засяліліся ў вёсцы новыя хата, і, здавалася б, можна было разгнуча ад працы, уздыхнуць на поўныя грудзі, як памерла родная сястра, пакінуўшы траіх сірот. Маладых, Люду і Валодзію, яна ўзяла да сябе, не магла дапусціць, каб аддалі іх у інтэрнат. І зусім падарвала яе душэўную моц, аздараўе раптоўнай смерцю 28-гадовай дачкі. Як вытрымала мацірынскае сэрца, як не разарвалася на часткі ад нясцерпнага болю? Мабыць, трохгадовы ўнук Саша, ка і ўратаваў яе тады. Як і пляменнікаў, забрала яна яго, сіроту пры жывым бацьку да сябе, адпалоўвала сырацом, берагла, як магла. Алену, сястрычку яго, якая ў Мінску ў цёткі засталася, на кожныя канікулы забірала. І замуж тут яе аддала за хлопца з суседняй вёскі.

Набраў першы сакратар пасля яе споведзі нумар тэлефона калгаснага старшыні. Кароткая была размова, але з тае пары пакінуў ён яе ў спакой, нават прабачэння прыходзіў прасіць.

Так і жыве яна тут, сярод сваіх маўклівых сябровак-бязроў. Усім сябе забяспечвае, толькі па хлеб у магазін ходзіць. Аднаго парсочка трымае для сябе, а другога — для пляменніка і ўнукаў, каб падсабіць ім у сталічным паснаватым жыцці. Гароды садзіць, многа яблыні, вішні, сліў мае. Кароўку трымае. Сыры, тварог па свайму рацэпту гатуе — нават у суседніх вёсках пра іх смак ведаюць. Гэтай вясной прыехала з Разані старэйшая дачка, каб забраць маці да сябе. І ўпрошвала, і ўгаворвала, і крўдаваць спрабавала. "Да каго тады прыедуць, калі я з'еду, пляменнікі, унукі, хто іх пачастуе, хто парадзі дасць?" — у якіх раз задала яна сабе пытанне. Не, напэўна, на канавана ёй лёсам быць вернай усё жыццё гэтаму месцу, радавацца і пакутаваць тут, сярод сваіх бяроў.

Засталася Сліўчыхай. Бачыла я яе нядуна з граблямі ў руках. Сена для сваёй Розы сушыла. А побач з ёй заваяўся стройны, светлагаловы юнак. Гэта Саша адгулы зарабіў і сярод тыдня дапамагчы ёй прыехаў.

**Анжаліка
Крупнянкова.**

Так і жывём

Не сакрат, што апошнім часам усё больш людзей аддаюць перавагу ў сваіх алкагольных прыхільнасцях не вырабам адпаведных заводаў. Звычайны саматон перамагае "магазінку" ніжэйшым коштам, часам вышэйшай якасцю. Рэдкае маштабнае застолле абыходзіцца цяпер без саматоннага прадукта.

"Усё на свеце выпадкова", — аўтару незнарок давалася стаць сведкам размовы, калі суседзі за сталом абмяркоўвалі перавагі ўласнага прадукта. Так і з'явіліся гэтыя нататкі.

...Пад'ём а чацвертай гадзіне рання. Хуткі сніданак, і яшчэ ў прыцемках на машыне выязджаем у лес (неабходны "рыштунак" падрыхтаваны і пагружаны з вечара).

На выездзе з вёскі абсалютна выпадкова патрапляем на машыну ДАІ. Капітану і сяржанту ўсё зразумела (у кузаве мука, салерка), але фармальна зацікавіла яна за што, таму нам вылісваюць штраф за парушэнне правілаў

дарожнага руху, а капітан даволі нахабна "рэквізіруе" (без пратакола, натуральна) вельмі неабходную ў нашай гаспадарцы жалезку толькі што зробленую ўмелымі рукамі з нержавейкі.

Але рабіць няма чаго: пойдзеш на прынцып — у далейшым жыццё не будзе. Хвілін колькі чакаем і едзем па сваім маршруце. Работа наперадзе вялікая: перавезці апа-

рат на новае месца, размясціцца, запарыць тры мяшкі мукі...

... А дзевятай гадзіне ў парніку кіпіць вада, размешчаны і ўцелены ёмістасці для брагі, падключаны сухапарнік і халадзільнік. Неўзабаве запарваецца мука, крыху больш як праз гадзіну "заводзім" і ўкідваем дрожджы, затым ёмістасці закрываюцца і маскіруюцца (каб з верталёта нельга было ўбачыць)...

Усё. Вогнішча пад парніком залітае вадой, дні з тры рабіць тут

няма чаго.

Я не буду расказваць аб "згонках" брагі. Зазначу толькі, што гарэлка ніжэй 40-42 градусаў тут не вырабляецца (спіртметр пастаянна ў справе), у лабараторных умовах рэгулярна праходзяць праверкі на сівушныя алеі, робіцца аналіз выкарыстоўваемай вады. Дарэчы, усім знаёмы фільм "Самагоншчыкі" з Нікуліным, Віцыным ды Маргуновым да нас не падыходзіць: цукар

САМАГОНШЧЫКІ

мы практычна не выкарыстоўваем, а на час "згонкі" — сухі закон. Не кажу пра строгія супрацьпажарныя меры, падтрымліванне чысціні і парадку вакол, выкарыстоўванне для распаўсюджвання толькі сухіх дрэў, павалу.

Мне пашчасціла на знаёмства, таму гэтае невялікае апавяданне атрымалася крыху ідэалістычным. Хаця не прыдуманна нічога.

У нашых лясках стаіць шмат самагонных апаратаў, існуюць нават

цэлыя "партизанскія зоны". Кормяцца з іх непасрэдна вытворцы (а гэта цяжкая праца!), участковыя, ляснікі, некаторыя іншыя людзі. Сярод заказчыкаў — дырэктары прадпрыемстваў, работнікі выканкамаў, праваахоўных органаў, звычайныя "алканаўты", бацькі нявест і жаніхоў.

Упарта не хоча ўвайсці ў допію толькі дзяржава. Здавалася б, наладзіць кантроль за вытворцамі "вогненнай вады" (далёка не ўсе звяртаюцца ў лабараторыі ды клапоцца пра якасць прадукта) і рэгулярна збіраць падатак. Менавіта так зрабілі на Украіне, у Расіі. Выгада відавочная. Тым болей, што пры такой пастаноўцы справы значная частка вытворцаў адсеецца.

... А чытачам, калі на тое будзе іх жаданне, магу прапанаваць з дзесятак прававераных рэцэптаў брагі, класічныя ўстройствы для атрымання "канцавога прадукта".

Спірыдон Цвярозы.

Пяць хвілін з пісьменнікам

ДЗІМКА

Я еду адпачываць у сваю родную вёску. З Маладзечна даехаў да Мазыры і спыніўся на аўтавазале, каб потым перасесці на лельчыцкі аўтобус. І не заўважыў, як да мяне падсели двое: маладая жанчына і хлопчык. «Маці і сын», — зразумеў я. Жанчына прытульвала малага да сябе, ласкава гладзіла яго па галову:

— Хутка, Дзімка, будзем дома. Там нас сустрэне бабуля.

— Ага, — выдыхнуў нейкім старэчым голасам хлопчык.

На яго я звярнуў увагу. Было на выгляд хлопчыку гадоў дзесяць-адзінаццаць. Апануты ў цёплую блакітную куртку, абуты ў кеды,

на галаве спартыўнага крою шапка-кепі. Асабліва кінупася ў вочы тое, што шыя хлопчыка была абяззана марляю.

— Прастудзіўся? — спытаў я ў жанчыны.

— Дзе там! — махнула яна рукою.

— Шчытавідка. Трэці год ўжо кволіцца на горла. Куды яго толькі ні вазіла, дзе толькі ні лячыла, нічога не памагае. Вось і зараз з Гомеля едзем. Два месяцы ляжаў там у анкалагічнай бальніцы. Цяпер дамой едзем, у Камарын. Трохі пабудзем дома і зноў у бальніцу. Вось што нам радыцыя нарабіла.

Адказала спакойна, нібы паведаміла пра звычайную будзённую справу — звяклася, няйначай,

за гэтыя тры гады са сваім горам, — хоць у яе голасе адчуваўся трывога і адчай за здароўе сына.

І зноў пачала шкадаваць, прытульваць да сябе сына:

— Бабулька, Дзіма, нас чакае. Гасцінцаў табе падрыхтавала.

Хлопчык маўчаў. Яму, разумеў я, цяжка было гаварыць, бо балела горла.

— Цяпер на аздараўленне воззяць чарнобыльскіх дзяцей за мяжу. Адправілі б і вы свайго Дзімку, — параіў я жанчыне. Параіў і тут жа зразумеў, што сказаў нешта не тое, балоча закруціў сэрца маці, бо голас жанчыны задржэў:

— Яго ж лячыць трэба, а не аздараўляць! Аперацыю трэба рабіць за мяжою. А дзе я грошы возьму на гэта? Калгасніца ж я. І ўжо трэці год не раблю. Усё па бальніцах з сынам езджу.

Я зірнуў на маці Дзімкі — тая ўжо плакала, выціраючы хусткай вочы.

— Не плач, мама, — вырваўся раптам хрыплы голас з вуснаў хлопчыка. — Не трэба мне тая аперацыя. Я сам папраўлюся.

Цяпер ужо сын шкадаваў і суцэшаў маці, гладзіў яе руку, што ляжала ў яго на каленях.

Сэрца мае балоча сціснулася. І я, разгублены, каб не як суцэшыць, задобрыць сына і маці, суняць іх гора, палез у сваю сумку, выняў з яе кулёк цукерак і працягнуў хлопчыку:

— Вазьмі, Дзімка!

Ён зірнуў мне ў вочы ўдзячлівым позіркам, але цукеракчамусьці не браў, саромеўся.

— Бяры, бяры, у мяне іх багата. Поўная сумка.

Ён нямела працягнуў руку, узяў кулёк з цукеркамі і запіхнуў яго ў кішэню курткі.

— Сам есці не буду. Бабулі цукеркі завязу. Хай смочка.

ПРЫВАТНЫЯ БЯСПЛАТНЫЯ АБ'ЯВЫ

♦ КУПЛЮ шасцігранны кіск. Тэл. у Маладзечне 9-96-79 (у любы час).

♦ ПРАДАМ ацяпляльныя батарэі 6/у. Тэл. у Маладзечне 29-4-04 (пасля 17-00).

♦ ПРАДАМ недабудаваны катэдж (2 ўзроўні) з усімі будматэрыяламі пад заканчэнне або МЯНІЮ на кватэру. Магчымы варыянты. Тэл. у Вілейцы 5-75-86.

♦ ПРАДАМ карову. Узрост — 3 гады. Звяртацца: г. Маладзечна, вул. Набярэжная, 52.

♦ ПРАДАМ рухавік да ГАЗ-69, 1-й укамплектаванасці. Тэл. у Вілейцы 76-4-47.

♦ МЯНІЮ 3-пак. кват. ў г. п. Свіслач Гродзенскай вобл. на 2-3-пак. кв. у г.г. Маладзечна, Вілейка, Мінск. Тэл. 8-01513-2 83-36.

♦ ПРАДАМ набор мэбл для кухні "Рэкта", а/м "Масквіч-412" — камбі выпл. 1990 г. Тэл. у Сморгоні 24-3-49.

♦ ПРАДАМ ГАЗ-24 1984 г.в. Тэл. у Вілейцы 5-44-26 пасля 18-00.

♦ ПРАДАМ капітальны гараж у г. Маладзечна (каап. N 18, вул. Касманаўтаў). Тэл. у Маладзечне 6-38-14.

♦ ПРАДАМ дом на беразе в. Нарач. Тэл. у Маладзечне 3-26-84.

♦ МЯНІЮ 3-пак. кватэру ў Маладзечне на 2-пак. кватэру ў Мінску з дзіплатай. Тэл. у Маладзечне 5-49-55.

♦ ПРАДАМ матэрыял "Урал" з калёскай 1989 г. выпл., прабег 5000 км. г. Вілейка, вул. Талстога, 59-115.

♦ ПРАДАМ дачу ў г. Маладзечна. Тэл. у Маладзечне 5-49-55.

♦ МЯНІЮ 1-пак. кватэру папелшанай планіроўкі (аг. пл. 34 кв. м.) у г. Ліда на кватэру ў Маладзечне або ПРАДАМ. Тэл. у Маладзечне 7-36-15 (пасля 18-00).

♦ ПРАДАМ а/м ВАЗ-21063. Звяртацца: г. Маладзечна, вул. Нахімава, 31.

♦ МЯНІЮ 2-пак. кватэру, гараж, а/м ВАЗ-2106 на 3-пак. кватэру ў Валожынскім раёне або ПРАДАМ за \$10000. Тэл. у Радзівілі 94-1-61.

♦ ПРАДАМ 3-пак. кватэру на 2-м паверсе з усімі выгодамі ў в. Пруды Маладзечанскага раёна. Тэл. 29-3-60.

♦ НАЙМУ 1-2-пак. кватэру з усімі выгодамі і гараж у п. Чысць. Тэл. у Маладзечне 6-30-78.

♦ ПРАДАМ дом у в. Відаўшчына Маладзечанскага раёна (хлеў, склеп, сад, участак 60 сотак) або МЯНІЮ на дом у Маладзечне. Тэл. у Маладзечне 7-41-23 (пасля 18-00).

♦ МЯНІЮ дом з г/п, садамі, участкам у Старадарожскім раёне на любое жылле ў Мінску, Ст. Дарогах, Маладзечне, Валожыне, Вілейцы. Тэл. у Маладзечне 6-62-07.

♦ ПРАДАМ дом у Маладзечне (пл. 65 кв. м., гараж, пабудовы, 7 сотак) або МЯНІЮ на кватэру. Тэл. у Маладзечне 6-02-19.

♦ МЯНІЮ 3-пак. кват. і дачу на 2- і 1-пак. кватэры. Тэл. у Маладзечне 6-73-07.

♦ ПРАДАМ дом у в. Каплі Вілейскага раёна (Нарачанскі с/с) з садамі і гаспадарствамі. Тэл. у Вілейцы 5-80-45 (пасля 17-00).

♦ МЯНІЮ 2-пак. кв. у Сморгоні на 2-пак. кватэру ў Краснадары. Тэл. у Сморгоні 5-24-62.

♦ МЯНІЮ 3-пак. кватэру пл. 60 кв. м. у Анжэра-Суджэнскай Кемеравскай вобл. на раўназначную ў гарадах Беларусі або Украіны. Магчымы варыянты. Звяртацца: Маладзечанскі р-н, в. Краснае, вул. Караншава, 5-17.

♦ ПРАДАМ кольца для калодзежа (6 штук). Тэл. у Сморгоні 5-24-62.

♦ ПРАДАМ тканіну плашчовую вытворчасці Фінляндія, шыр. 150 см, наяўны разлік, нядорага. Тэл. у Маладзечне 6-45-73.

♦ ПРАДАМ нядорага дзіцячы веласіпед "Зубрык". Тэл. у Маладзечне 6-01-41, 5-00-24.

♦ МЯНІЮ 3-пак. кватэру ў Маладзечне (1 і 1 або 1 і 2). Адна з кватэр магчыма ў Сморгоні. Тэл. у Маладзечне 7-59-36 або 7-63-95.

♦ ПРАДАМ дом у Маладзечне з гаспадарствамі і гаражом. Тэл. у Мінску 37-23-08 (пасля 18-00).

♦ ПРАДАМ 4-пак. кватэру. Тэл. у Маладзечне 6-14-62.

♦ ПРАДАМ пініна 6/у. Тэл. у Маладзечне 7-45-98.

♦ ПРАДАМ танна дзвярны блок 2,05 на 0,95 фіенчаты, новы. Тэл. у Маладзечне 6-14-86.

♦ ПРАДАМ участак у в. Укроленкі, запіты фундамент. Тэл. у Сморгоні 5-24-62.

♦ ПРАДАМ кабеля пароды афганская барзая, нядорага, выдатная радаслоўная. Звяр-

тацца: г. Сморгонь, вул. Сініцкага, 3.

♦ ПРАДАМ нядорага а/м БМВ-520 1980 г.в. Тэл. у Маладзечне 6-49-76.

♦ КУПЛЮ ВАЗ любой мадэлі, да \$500. Тэл. у Маладзечне 5-39-69.

♦ ПРАДАМ АВН (аўтаматычны вызначальнік нумароў) — імпортны звышсучасны корпус, гарантыя. Тэл. у Маладзечне 6-49-76.

♦ ПРАДАМ набор для ваннага пакоя "Мара". Тэл. у Маладзечне 5-27-20.

♦ ПРАДАМ гараж у каап. N14 і месца пад гараж пад грузавую машыну з будматэрыяламі ў каап. N19. Тэл. у Маладзечне 5-37-35.

♦ ПРАДАМ шпрыцы аднаразовыя інсулінавыя і ін'екцыйныя. Тэл. у Маладзечне 5-25-98 (пасля 18-00).

♦ ПРАДАМ матэрыял "ИЖ-ЮПИТЕР" — 4 з бакавым прычэпам (прабег 10000 км). Тэл. у Мядзеле 5-31-89.

♦ ПРАДАМ парок без месца, матэрыял "ЯВА-350" Тэл. у Маладзечне 5-25-98 (пасля 18-00).

♦ ПРАДАМ тацяна трактар Т-16. Тэл. у Мядзеле 5-31-89.

♦ ПРАДАМ дом у в. Журыхі Вілейскага раёна з надворнымі пабудовамі (пазня, калодзеж, хлеў). Тэл. у Вілейцы 5-36-00.

♦ ПРАДАМ па запчастках а/м "Opel-Record", "Polonez-Karo", "VW-Golf". Тэл. у Маладзечне 6-45-73, 6-28-32.

♦ ЗДАМ гараж у гаражным каап. N1. Тэл. у Маладзечне 7-02-86.

♦ ПРАДАМ інвалідную калёску мадэлі 400. Тэл. у Маладзечне 3-20-11.

♦ ПРАДАМ нядорага невалікі дом на беразе Нарачанкі з надворнымі пабудовамі. Звяртацца: г. Маладзечна, вул. Чкалава, 17-3.

♦ ПРАДАМ школа да ВАЗ-2108 (акрамя пабавога), чэхлі да ВАЗ, новую аўтамагнітолу. Тэл. у Мядзеле 53-3-27.

♦ ПРАДАМ халадзільнік, кам'ютэр "Электроніка", святламузыку (усё 6/у), электрамасажор, прэпарат гімнадэз. Тэл. у Маладзечне 7-48-81.

♦ МЯНІЮ 2-пак. кватэру ў Мядзеле на 1-пак. кватэру ў Мінску ці на 2-пак. кватэру ў Нарачы. Тэл. у Мінску 71-57-63.

♦ ПРАДАМ пініна "Беларусь", бензаліту "Шведка" (6/у), электравыдажкі "Элтон". Тэл. у Мядзеле 53-3-27.

♦ МЯНІЮ 2-пак. кватэру ў г. Асіповічы на кватэру ў Маладзечне або КУПЛЮ аднапак. кватэру ў Маладзечне. Тэл. у Маладзечне 32-4-60 (пасля 18-00).

♦ ПРАДАМ тэрмінова пчол з вуллямі. Звяртацца: в. Насіва, вул. Савецкая, 20.

♦ ПРАДАМ нядорага а/м "Москвіч-412". Тэл. у Маладзечне 7-37-31.

♦ ПРАДАМ кухонны буфет-сервант у выдатным стане. Цана па дамоўленасці. Тэл. у Маладзечне 5-32-55 (пасля 18-00).

♦ ПРАДАМ англійскага кокер-спаніэля з радаслоўнай, 2 гады. Тэл. у Вілейцы 5-61-33.

♦ ПРАДАМ кватэру ў Валожыне. Тэл. у Маладзечне 5-00-67, у Валожыне 54-1-24.

♦ ПРАДАМ паўдома ў Вілейцы (уч. 12 сотак, вадаправод, гараж). Тэл. у Вілейцы 5-36-5.

♦ ПРАДАМ дачны участак у Бярах Маладзечанскага раёна (6 сотак, гатовы фундамент, рублены дом 5х7,5 з усімі матэрыяламі ў разабраным стане) за \$1500. Тэл. у Маладзечне 6-14-60.

♦ МЯНІЮ драўляны дом у в. Аляхновічы (3 пакоя, кухня, склеп, сад, паровое ацяпл.) на 2- або 3-пак. кват. Тэл. у Маладзечне 5-13-88.

♦ ПРАДАМ акумулятар новы, сухазаряджальны 6СТ-75. Тэл. у Маладзечне 5-03-84 (пасля 18-00).

♦ ПРАДАМ у кафе ці бар калонкі "Радыотехніка 5-90" 6/у у выдатным стане за \$80. Тэл. у Маладзечне 6-39-80.

ЗНАЁМСТВЫ

♦ ПАЗНАЁМЛЮСЯ з надзежным мужчынам да 50 гадоў без шкодных звычак для стварэння сям'і. Аб сабе: 42 гады, прыемнай знешнасці, зялёнавокая брунетка, рост 164 см. Маю 2-х дарослых дзяцей, згодна на перезд. Пасаць: г. Маладзечна, да запрабавання ўлад. пашп. ХІІІ-ВН N586498.

РОЗНАЕ

♦ ЗГУЛЯЮ ў шахматы па перапісцы з 1-3 разрадам. Адрас: 222380, Мядзел, вул. Нарачанская, 9Д-8, Быкаў Аляксандр.

Организація на договорной основе в центре города

купили предприятия общественного питания, магазины, бары.

Осуществляет оптовые поставки (не менее 50 ящиков) пива "Лидское".

Контактный телефон в Минске: (8-0172) **51-04-46**

МТ «ЯЛІСС» Тэл. у Маладзечне 5-46-52, 5-06-37, 6-69-21, 7-13-07

★ Аказваем паслугі па напыленню аўтамабільнага шкла, шкла аконнага, дзвярнага, балконнага, офіснага. Вырабляем і напыляем зубныя каронкі.

★ Рамантуем і аднаўляем кузавы аўтамабіляў, а таксама робім дробны рамонт рухавікоў.

★ Купім або возьмем на рэалізацыю оптам, дробным оптам віна-гарэлачныя вырабы, цыгарэты, прадукты харчавання, тавары народнага спажывання.

МПВТК г. МАЛАДЗЕЧНА ПАСТАЯННА РЭАЛІЗУЕ арганізацыям і прыватным асобам

МЕТАЛАПРАКАТ
ВЫРАБЫ ДРЭВАПРАЦОЎКІ
СПЕЦАДЗЕННЕ

Цэны ніжэй завышаных. Форма аплаты — любая. Тэл. для даведак: 7-31-41, 7-41-11, 7-31-81

Арганізацыя рэалізуе

Прыпой
Ізастужку
Акумулятары
Зварачнае абсталяванне
Электроды

Тэлефоны у Маладзечне **63375, 63372**

Інжынерна-геалагічны і геадэзічныя пошукі пад прамысловае і грамадзянскае будаўніцтва бурэнне свідравін

Фірма Фаварыт

Маладзечна,
вул. Б.Хмяльніцкага, 22 А
Тэл. (01773) 5-29-53

А вы падпісаліся на "РТ"?

- ☑ Эфектыўная рэклама
- ☑ Бясплатныя прыватныя аб'явы
- ☑ Цікавая інфармацыя з рэгіёна

Усё гэта кожную пятніцу ў вашай паштовай скрынцы

Падпіска прадоўжана да 23 верасня.
Індэкс 63212. Кошт падпіскі на квартал 9000 р.

Фірма "КІГО"

Маём гонар прапанаваць фарбу водаэмульсійную вытворчасці Чэхіі ў бляшанках па 6 кг (60 тыс. руб.), шпалеры (Аўстрыя) — 60 тыс. руб. трубка, пакост (олифу) кампазіцыйную ў бочках па 10600 руб. за кг.

Тэл./факс (01773) **5-46-41**

АЗДАРАЎЛЕННЫ ЦЭНТР аказвае паслугі па кадыраванню ад алкаголю, табакакурэння; масаж; зняцце спахох, сурокаў. Кансультацыі. Звяртацца: Маладзечна, вул. Хмяльніцкага, 106, 23.

Пастаянна рэалізуем:

Тавары народнага спажывання, цацкі вытворчасці АР'яднах Арабскіх Эміратаў, Турцыі, Кітая, цыгарэты імпортнай вытворчасці

Тэл. у Маладзечне **5-14-92**
з 9.00 да 17.00

Напіткі газіраваныя
1,5л
у любой колькасці

па самых нізкіх цэнах

СП «БелНАР»
Тэл. (01773) 5-25-44
5-08-22
факс 5-47-55
тэл./факс (0172) 23-04-65

Арганізацыя рэалізуе **глушыцелі КАМАЗ, Ікарус, ЗІЛ, ЛіАЗ, Волга, ПАЗ, УАЗ, ГАЗ; вініліскуру; правады ПГВА, ПВА, ПРППМ, АППВ, ПВ-4, НВ-1, НВ-5, НВМ-4; скураныя папкі для папер.**

Тэл. у Маладзечне **5-27-16, 5-09-63**

Рэалізуем **МАКАРОННЫЯ ВЫРАБЫ** па цане 6300 руб./кг
Тэл. у Маладзечне 7-16-51

КУПОН для бясплатных прыватных аб'яў

Напішыце аб'яву друкаванымі разборлівымі літарамі і дашліце ў канверце на адрас: 222310, Маладзечна-7, а/с 1607.

Тэкст аб'явы і тэлефон (адрас) для друку:

Прозвішча, імя і адрас (звесткі не публікуюцца):

Тэлефонныя коды гарадоў рэгіёна Маладзечна — 01773, Вілейка — 01771, Сморгонь — 01592, Ашмян — 01593, Валожын — 01772, Мядзел — 01797, Астравец — 01591, Мінск — 0172

РЭГІОНАЛЬНАЯ ГАЗЕТА N19. 1.09-7.09.95

Заснавальнікі: рэдактарат, ЗАТ «Інтэрмаркет», фірма «Фаварыт». Пасведчанне N1091. Індэкс 63212.
Выдавец: рэдакцыя «Рэгіянальнай газеты».
Рэдактар: Аляксандр МАНЦЭВІЧ

Інфармацыйна-рэкламнае штотыднёвае выданне для рэгіёна і рэспублікі. Выходзіць па пятніцах. Тираж 7000 экз. Цана 500 рублёў.
АДРАС ДЛЯ ПІСЬМАУ: 222310, Маладзечна-7, а/с 1607
АДРАС РЭДАКЦЫІ: 222310, Маладзечна, вул. Хмяльніцкага, 22, фірма «Фаварыт», «РЭГІОНАЛЬНАЯ ГАЗЕТА».
ТЭЛ.: у Маладзечне 53841. ФАКС у Маладзечне 54652, у Вілейцы 5-60-73

РЭКЛАМА. Базавая стаўка 10000 рублёў за 1 кв. см. Разліковы рахунак N 468704 ФАКБ «ПОІСК» у Маладзечне, код 115, атрымальнік рэдакцыя «РГ»
Адрэкаваны з арыгінал-макета ў друкарні «Перамога», 222310, Маладзечна, вул. В. Таўлая, 11
Заказ N 1007
Падпісана ў друку 31.08.95